

ΠΩΣ Ν' ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΥΜΕ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΩΝ ΟΙΚΕΙΩΝ ΜΑΣ

ΟΣΙΟΥ

ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ

ΤΟΥ ΕΓΚΛΕΙΣΤΟΥ

Η κόρη σας πέθανε. Αφού ξεχώριζε για την ευσέβεια και την καλοσύνη της, θα έπρεπε να λέτε: «Δόξα στ' όνομα Σου, Κύριε, που την πήρες τόσο γρήγορα, για να μην απατηθεί από τους πειρασμούς και τις μάταιες απολαύσεις του κόσμου!». Εσείς, απεναντίας, θρηνείτε και παραπονιέστε και βαρυγγωμάτε,... Γιατί; Επειδή γλύτωσε από τα βάσανα της πρόσκαιρης τούτης ζωής και βρέθηκε στην αιώνια βασιλεία του Κυρίου; Θα ήταν, λοιπόν, καλύτερα να ζούσε μερικά χρόνια ακόμα, να σκλαβωνόταν στα πάθη και την αμαρτία- κάτι συνηθισμένο για τις κοπέλες της εποχής μας και μάλιστα τις όμορφες, όπως ήταν εκείνη- κι έτσι να έχανε την αιώνια ζωή; Τί σοφή μητέρα πού είστε!

Λυπάστε επειδή ή κόρη σας σώθηκε και δεν καταστράφηκε!

(Οσίου Θεοφάνους του Εγκλείστου, Χειραγωγή στην πνευματική ζωή, Ι. Μ. Παρακλήτου, Έκδ. ε', σ. 77)